

KİNSUN

BEN KENDİME YETERİM





DESTEK YAYINLARI: 1714
KİŞİSEL GELİŞİM: 298
KİNSUN / BEN KENDİME YETERİM

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül
Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Melike Doğan
Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal-Nursefa Üzümler-Kalender-Samet Ersöz

Destek Yayınları: Şubat 2023
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-857-0

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

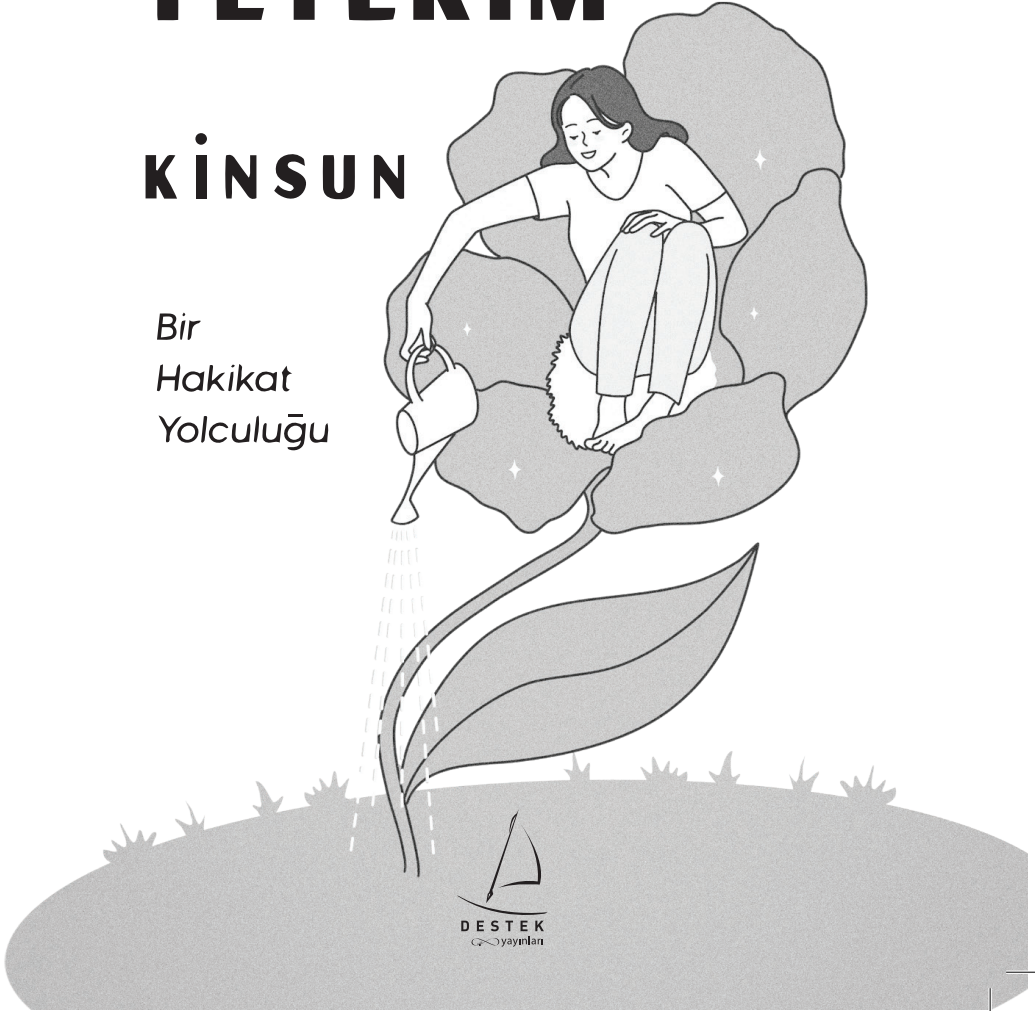
Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Tel. (0) 212 613 30 06



BEN KENDİME YETERİM

KİNSUN

*Bir
Hakikat
Yolculuđu*



DESTEK
yayınları



İÇİNDEKİLER

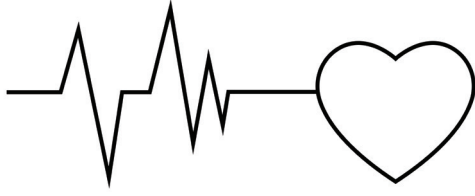
Dünya yuvarlak.	
Köşesine çekilemiyor insan.....	13
Hu hu... Kimse yok mu?	15
İçine dön, hayat orada.....	18
Bulunmak istemeyeni aramak boşuna.....	21
Hayvanların da canı sıkılıyor mudur dersiniz?	26
Davet olmazsa misafir de olmaz.....	30
Suyu kendine değil, kendini suya uydur.....	33
Esse est percipi.	35
Bilmek mi olmak mı?	38
Çıkar konuşunca hakikat susar	40
Sıradanlıktaki sıra dışılık.....	42
Beklenti içine girmeden beklemek.....	45
Sakin ve mantıklı olan kişi delidir	48
Her şey bir günde değişebilir ve o da belki bugündür.	51
Kusur değil, bir yol bulun.....	55
Anayoldan ayrılın.	60
Hayat bir define arayışı değil, hazinenin kendisidir.....	63
Kuruntudan takıntıya.	70

Sus be adam!.....	72
Bazen susmak cevapların en güzelidir.	75
Kanaat etmek yaşamın mayasıdır.	78
Şansı olanın, horozu da yumurtlar.	80
Dilin düşünceden önce hareket etmesin.	82
Tuttuğunuz altın olsun!	85
Sessiz bir testere: Zaman.....	88
Tatmin eden yalanlar, rahatsız edici gerçekler.	94
Kral çıplak.	99
Taş, kâğıt, iyi, kötü.	103
Bilişsel uyumsuzluk.....	107
Ayıptır, ayıp!	111
Kendini tanımak yaşamın diğer adıdır.	114
Eleştirin, değiştirin.....	118
Aldırma gönül aldırma.	123
Görünmez el.....	127
Ulaşılabilir hedefler üzerine.....	129
Gideceği yeri bilmeyenin vardığı yer önemsizdir.....	131
Ne muhteşem bir hayat!.....	135
Affet ama asla unutma!.....	139
Benim derdim ne?	141
Özgürlüğün sınırlarıyla yüzleşmek cesaret ister.....	146
Sıradanlığın muhteşemliği.	149
Özgüven üzerine.....	153

Korku, yaşamın eksikliğidir.	158
Nereye gittiğini bilen birine tüm dünya yol verir.	164
Dört ipucu.	172
Yararlanılan Kaynaklar	183

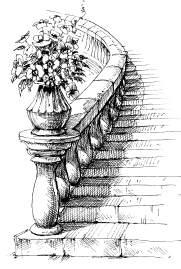
Naz Eva'ma...

Ve kalbimin ritmini bu
şekilde değıştirenene ithafen...



O, benim denizimin
en güzel kıyısı.

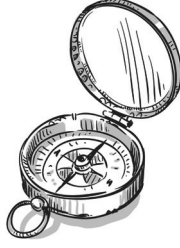




Dün ne düşündüysen bugün osun.
Bugün ne düşünüyorsan yarın tam olarak o olacaksın.
Sadece tek bir sorun var.
O da ne istediğini bilmiyor oluşun.
Ruh sadece özgürlük ister, deli gömleği değil.
Gömleğinden kurtul ve yola koyul.

Hakikat sadece kendinden sorumludur
senin ne anladığından değil.
Hakikat açıklamalarla da ilgilenmez.
Ona ulaşmanın tek yolu eyleme geçmektir.
Gereken şey yola çıkmaktır.
Gereken yaşamaktır.

Ve unutmadan:
İmkânsıza ulaşmanın tek yolu
onun yokluğuna inanmaktır.



“Aradığın şey o kitaplarda değil
aradığın şeyi okuyarak bulamazsın.
Sende eksik olan şeyi gözlerinle tamamlayamazsın.
Aradığın şeyi dünyada arayacaksın
aradığın şeyi yüreğinle bulacaksın.
Dünyadaki tüm kitaplar, tüm hesaplar
akıl oyunları, sayfalarca laflar, sevginin yerini tutmaz.
Okuyarak öğreneceksin ama severek anlayacaksın...”
diyor Şems.

Bu dünya herkese yeter.
Asıl mesele sen kendine yetebiliyor musun?

Öncelikle şuna karar vermelisin:
Sen pusula mı istiyorsun, pusula olmak mı?
Karar ver.
Bu kitabı öyle okumaya başlamalısın.

Sevgimle...

**Dünya yuvarlak.
Köşesine çekilemiyor insan.**

Yaşamak başlı başına bir sanat ve birçoğumuzun pek sanatkâr olduğu söylenemez. Yorgunsun. Yol yorgunu, insan yorgunu, yaşam yorgunu. Durmadan çabalıyorsun. Uzun yollar kat ediyorsun kendince. Bu gidişat nereye dersin?

Samuel Johnson'ın dediği gibi mi yoksa?

“Hayatım kendimden uzun bir kaçış.”

Bir çemberin etrafında dönüp duruyorsun. Çok yol almış, bayağı bir ilerlemiş gibi hisseder insan böyle olunca. En büyük yanılsamalardan biridir bu. Çemberin etrafında bir yaşam sürenler daima hareket halinde olsalar da hiçbir yere varamazlar. Yerlerinde sayarlar çünkü çember çizip duranlar. Yerinde saymak ise, tekrar etmek demektir. Yerinde saymak ölmek demektir, yaşarken ölmek.

Koşuyor, koşuyor ve koşuyorsun. İstedğin yere hep ulaşacakmışsın gibi geliyor ancak vardığın yer olduğun yerden başka bir yer değil. Bazen daha çok çabalıyorsun ve belki de yaptığın asıl şey daha büyük bir çemberin etrafında dolaşmaktan başkası değil.

Dünya'nın yuvarlak, daha doğru bir tabirle geoit oluşunun Kuran'da 1400 yıl öncesinde belirtilmesi rastlantı olamaz. 1633 yılının 21 Haziran günü engizisyon mahkemesi önünde Dünya'nın döndüğüne ilişkin tezini inkâra zorlanırken, bir ri-

vayete göre, Galileo'nun önce teorisini yalanlayıp, sonra "Ama yine de dönüyor..." demesi de biraz düşündürücü. Hinduların Dünya için kullandıkları "sansar" kelimesinin de "dairesel" anlamına gelmesinin bir hikmeti var olmalı. Ne dersin?

Yaşam kıyılarda sürdürülemez. Yaşamın özü merkezdedir. Bir çemberin etrafında 360 derecelik yay çizerek ömrünü geçirebilirsin. Ama yaşamın kıyısında sürülen bir yolculuk seni bir misafire dönüştürür.

Ölümü -ki bana göre yaşamın başlangıcını- tadana kadar keşfetmekten, bilgi depolamaktan vazgeçemezsin. Ve tüm keşiflerinin, saklanan bilgilerin nihai amacı seni başladığın yere sürüklemek olur. Her varışında bulunduğun yerden ilk kez geçiyormuş hissine kapılırsın.

Birçok bilgi edinebilirsin, çalışıp öğrenebilirsin, onlarca kitabı satır satır ezberleyebilirsin. Büyük bir âlim bile olabilirsin ama yine de hiçbir şey bilmiyor olursun yaşam hakkında. Çünkü bunların hepsi çepere ait bilgilerdir. Dışsaldır. Bilgi seni dolu bir insan haline getirir ancak yaşamı boşluk vasıtasıyla idrak edebilirsin. Bilgi egoyu besler. Ve ego da asla merkeze ulaşmaz, dışsaldır. Çemberin çevresiyle ilgilidir.

Ego bildiğini söyler. Sevdığı bir tanıdığının ölüm haberini başkasına verirken bile haz duyar insan derinlerde. Hoşlandığın bir şarkıyı, kitap alıntısını paylaşırsın bazen. Paylaşımın beğeni alırsa, kendi şarkınmış, kendi sözlerinmiş gibi gurur duyarsın kendinle.

Bilgi egoya aittir. Tanrı hakkında her şeyi biliyorum der ego. Yaşam hakkında bilgi sahibiyim der. Halbuki Tanrı hakkında ya da yaşam hakkında bilgi sahibi olduğunu söylemek aslında bu konularda hiçbir şey bilmediğini itiraf etmektir. Tanrı merkezdir. Yaşam merkezdedir. "Hakkında" harici olana aittir. Dışsaldır. Çemberdeki yay üzerine aittir. Merkeze ait değildir.

*“Ve ben
olduğum her şeyi borçluyum
kendime kendimi borçluyum.”*
– Miguel de Unamuno

Hu hu... Kimse yok mu?

Ben diye bir şey yoktur. Kulağa iddialı geliyor aslında değil mi? Ben yokum!

Biri sana “Siz kimsiniz?” benzeri bir soru yönelttiğinde genellikle fiziksel özelliklerini, mesleğini, hedeflerini vb. bilgileri sıralarsın. Bu kavram aslında senin hakkındaki çeşitli bilgilerin bir koleksiyonudur.

“Hakkında” harici olana aittir demiştim. Kendine bile o kadar uzaksın ki. Bir yapbozu tamamlar gibi parça parça tanımlamak özünü, kendine ne kadar mesafeli olduğunun bir aynasıdır. Kendini, yaşamı, Tanrı’yı tanımak parçalara ayrılamaz. O bir bütündür. Tanrı bir bütündür. Yaşam bir bütün olarak vuku bulur.

Ancak zihin tümünden gelemmez. Bütünü idrak etmekte noksandır hep. O bölünebilen, kısımlara ayrılabilen, parçalardan oluşan her şeyi anlamaya meyillidir. Bu nedenle zihnin seni her seferinde aldatır. Onu dinlediğin sürece her şey hakkında bir şeyler bilen bir misafir olarak çember çizip durursun.